

Živela! — Česki veliki posestniki liberalci uvidevši, da propadnejo, sklenoli so nič iti volit. Konservativci imajo toraj lahko delo in bodo volili barona Borutina. — V Innsbrucku so pri mestnih volitvah v 3. razredu zmagali konservativci. — Ogerski Slovenci se pa nič ne ganejo nikamor še, kakor da bi jih ne bilo. Magjarska sila je brezobzirna; davki pa so že preveliki.

Vnanje države. Železni Bismark bo vendar stišal, kamor hoče, namreč do samotrtva s tobakom. Nemci so se branili pa večina je že za Bismarkov tobak, ki bo precej drag. Država dobi baje tako više 200 milijonov mark novega dohodka. — Na Ruskem izganjajo Jude brezobzirno; v Baltiškem okrogu so Rusi razdajali 90 judovskih krčem, kder so Judi žganjico prodavali. Tudi zoper Nemce začenjajo razsajati, psujejo jih kuhinjske zoharje, ki vse nateknejo in se povsod najdejo, kder je kaj jestvin. Tako vsaj poroča „Tagespošta“, ki ima za takšne reči tanka ušesa. — Rumuni nečejo Avstriji pripoznati nobenega nadzorovanja Dunava, kolikor ga teče mimo Rumunske dežele. Turški sultan zbira vojakov, da bi v Egipt jih poslal in menda v Tripol v bližino Francozov, ki so Tunis pograbili. — Francoski Gambetta, ki je prvi v novej republiki sprožil preganjanje sv. katoliške Cerkve, je popolnem ob tla vržen; nima skoraj nobenega upliva več. — Severni Amerikanci začeli so Irce močno zagovarjati in tirjajo od Angležev pravice za ubogo potlačeno ljudstvo na Irskem. Angleže je to silno osupnilo. — Chilenci in Peruvijanci sklenoli so mir. Tepeni Peruvijanci zgubijo velik kos svoje dežele in morajo precejšnjo vojno odškodnino plačati.

Za poduk in kratek čas.

Iz Mostara v Metković.

III. Druzega dne večerko bil je zanimiv, muhamedanski sprevod. V nedeljo 26. januarja umrl je nenadoma pri obedu muhamedanski bogataš Hafiz-Paša, sin slaboglasnega krvnika Ali Paše Rizvanbega, nekdanjega zlobnega mostarskega vezira, ki je bil l. 1850 v Banjiluki od Omer-Paše, vezira Sarajevskega, po prestanih velikih mukah usmrten. Paša Rizvanbegović je umrl opoludne, zadet od mrtvouda; ob štirih je bil že pokop, kterege so se tudi avstrijski časniki in vojaki vdeležili, ker je bil umrli mož višji turški oficir. Vršilo se je vse hitro, prav po muhamedanskem zakonu.

Kedar namreč muhamedan umira, pripravi se topla voda, da se po smrti telo takoj umije. Na to se zamašijo ušesa in nosnice z volno in truplo se obleče v najlepšo obleko, ter položi v odprto škrinjico. Kmalu potem nesó prijatelji in sorodniki mrliča na pokopališče, kder ga vzemó iz sarkofaga in ga položé v 2 do 3 sežje globoko gomilo, ter ga pokrijejo z desko in na njo na-

valijo zemlje. Ko je mrlič zakopan, opravi duhovnik molitve in gre ritanski nazaj, ponavljajoč korka, korkmago — ne boj se, ne plaši se. Muhamedani namreč mislijo, da pride k mrliču angel pa satan in govorita z njim po načinu sodniškem. Kdor zmaga, angel ali satan, temu pripada umrli. Zato tolaži hodža mrliča, naj se ne boji satana.

V nedeljo 26. januarja obhajali so Srbi veliki praznik, god svojega najslavnejšega svetnika Save, prvega metropolita pravoslavne Bosne in Hercegovine, moža, ki je bil od roda kraljevskega Nemanje. Že v soboto večer vibrle so na vseh srbskih hišah ogromne in manjše trobojnice. V nedeljo so se vršile v cerkvi različne slovesnosti, h katerim so morali ves dragi dopoldan zvonovi popevati, da so se mi že njih jeziki usmilili.

Res! priznavati gre, da je pravoslavna božja služba nekako ponosita, zavita, bogata, bleskosijajna in hrupna; ali nič ni manj resnična prikazen, da v pravoslavni cerkvi ni one dostojnosti, one veličastnosti, ni one pobožnosti, ni zbranosti in priprostosti, ki v katoliški cerkvi zagreje in skrivnostno a čutno povzdigne duh in srce nad pozemeljsko rušo. Srbi stojé v hramu božjem drveno, zaspano, brez pravega posla, le kedar se pop prekriža, „prekrstijo“ se tudi verniki. Da bi kdo kakor že bodi molil, nisem nikdar opazil, da sem imel večkrat priložnost, podučiti se v tem obziru. Rad podpišem sodbo duhovitega francoza de Maistre o grško-iztočnej cerkvi, ki piše nekako tako le: „Grška cerkva“ hrani z malim izjemkom skoro vse razodete resnice katoliške cerkve; ali evangelijskega duha nima; ima vse zakramente, a nima milosti, ktero delijo zakramenti. Hierarhijo imajo, a je brez veljavnosti. Duhovništvo je malovredno in pogrezneno v nedopovedljivo nevednost. Jaz vsaj ne poznam nobenega razločka med popom in navadno piščalko. Oba pojeta in to je vse. Tako obsoja pravoslavne „hriščane“ vrli pisatelj, ki je učenemu svetu znan po svojih duhovitih spisih, v katerih zagovarja katoliško cerkvo proti raznim napadom in jo hvali kot edino stalno podlogo pravej omiki in kot edini nepremakljivi steber evropskim državam.

Dr. Napotnik.

Smešnica 17. „Kako pa je z' očmi ljuba botra?“ „Oj, prav hudo.“ „No, ali niste mojega sveta bogali, oči vsaki dan z'žganico umiti?“ „Da poskušala sem, pa kaj, poslušajte, je res čudovito — jaz te dišave ne morem čez usta više gori spraviti.“

F. Marinič.

Razne stvari.

(Mariborska žitarnica) priredila je pušico v nabiranje darov za „Narodni dom“. Zrno do zrna pogača, krajcar do krajcarja — palača!

(Slovenska posojilnica) v Mariboru izposodila je uže 30.000 fl. Zavod napreduje vrlo in veselo.

(Celjsko učit. društvo) ima v četrtek 4. maja v prostorih Celjske okoliške šole svoje mesečno zborovanje. Na dnevnem redu je 1. Potrjilo zapisnika zadnje seje. 2. Dopisi društv. vodstvu. 3. O domovinoslovji; gov. g. V. Jare. 4. Učilni poskus iz rastlinstva; gov. g. A. Brezovnik. 5. Nasveti. Začetek zborovanja ob 1/2 11 dopoldne.

(G. baron Goedel) naš državni poslanec je predložil državnej zbornici prošnje za jeknakopravnost slovensčine, katerih so mu poslane občine slov. graškega okraja: Stari trg, Golavabuka, Lehen, Mislinje, sv. Miklauž, Pameče, Podgorje, Razborje, Sjele, sv. Vid, Vrte. Slava in hvala!

(Tržaški škof) imenovan je preč. g. Glavina, Poreški škof bo dr. Šust.

(Iz Ptuj) se piše, da odstopi okrajni šolski nadzornik g. Ranner; učiteljskega shoda dne 5. aprila se je udeležilo premalo udov, dne 4. maja napravi učiteljsko društvo izlet na Ptujsko goro in vabi ude in prijatelje, učiteljski zastopnik je pri okrajnem šolskem svetu zahteval slovenskih zemljevidov, kar je tudi bilo sprejeto.

(K odborovi seji) dne 4. maja ob 2. popoldne se vabijo novoizvoljeni odborniki družbe duhovnikov. Predmet: Ustanova novega odbora.

(Prošnje slovenske) za jednakopravnost slovensčine v šolah in uradih odposlale so občine sv. Jurijska na Šavnici, Krabonoška, Bolehnečka, Terbegovska, Slabotinska, Kozlavška, Stanetinska in Galuša; dalje okrajni zastop Gornjegraški, jednako tudi vse srenje gornjegraškega okraja, med temi 4 tržke in 6 kmečkih, dalje občine ljutomerskega okraja: Cven, Pristova, Preseka, Krastavei, Slamnjak, Gerlova, Staracesta, krajni šolski sveti v Cezanjevcih in Cvenu. Ptujkega dr. Miheliča nemčurske prošnje pa so župani zavrgli na takšen način, ki je primeren odstudenj gredobi, o kateri je pisal Slov. Narod šte. 85.

(Ljutomerska okrajna posojilnica) vabi k običnemu zboru dne 7. majnika t. l. v šolskem poslopji v Ljutomeru ob 8. uri predpoldnem. Vspored: račun za l. 1881, izločitev društvenikov, ki pravil ne izpolnjujejo, izvolitev 5 udov v nadzorovalno svetovalstvo, prememba pravil zastran pogojev za posojila in zastran velikosti opravičnih deležev, volitev 3 udov v cenilno komisijo.

(† Planinski kralj) 82letni Janez Kasijak v št. Lovrenski fari je umrl, najbogatejši Pohorski kmet, priden Slovenec.

(Nemški („Parteitag“) prav za prav rogoviljenje nemčurjev in renegatov zoper Slovence bo v Celji.

(Mahrenberški nemčurji) so zapeljali 5 županov slovenskih, da so podpisali proti-slovensko, smrdljivo dr. Mihelitschevo prošnjo. Znani Hammer-Amboss jih predloži državnemu zboru.

(† Umrla) sta vila čitalničarja mariborsku, lajtnant Fritze in lekar Golob. Lehka jima zemljica.

Loterijne številke:

V Gradci 22. aprila 1881: 11, 85, 24, 81, 21.
Na Dunaji " " 36, 68, 17, 28, 11.
Prihodnje srečkanje: 6. maja 1882.

1—2

Pridna deklica

slovenskega in nemškega jezika večša dobi kot prodajalka dobro službo v Mariboru pri

Albrecht in Strohbachu
v gosposkeji ulici.

Oznaniilo.

Na kmetijskeji šoli deželneji v Grottenhofu pri Gradci je za prihodnje šolsko leto, ki se prične 1. okt. 1882, razpisanih več štipendij v znesku 120 fl. ali 100 fl.

Prošniki morajo, kedar menijo v kmetijsko šolo vstopiti, najmenje 16 let stari biti, zdravi, proti osepniceam cepljeni, samični, na dobrem glasu ter dosta podučeni v predmetih ljudske šole.

Svoje prošnje imajo prošniki osebno predložiti ravnatelju deželne šole kmetijske konči do 31. julija 1882. Priložen mora biti: krstni list, zdravniško spričevalo, dalje spričevalo o cepljenji zoper osepnice, šolska spričevala, potrjenje od župana, da so Štajerci ter poštenega obnašanja in naposled, kako je kaj z njihovo premožnostjo. Štipendije se učencem ne izplačajo, ampak daje se jim za nje: stanovanje, hrana in poduk brez nadaljnega doplačevanja.

V Gradci dne 12. aprila 1882.

Deželni odbor štajerski.

3—3

Služba cerkovnika

kateri bi za silo orglati znal, se odda od 8. aprila t. l. naprej pri sv. Urhu v Podgorji pri Slov. Gradci. Pogoje izve prošnik ustno ali pismeno od cerkvenega predstojništva.

Mlin v najem.

Dober mlin s 4. tečaji na obstoječej vodi ob komisijskeji cesti, ter daje 2 delavcema noč in dan dela (v Marija-Gradci pri Laškem), se da v najem ali „stant“.

Več pové lastnik Karol Uhlich, veliki posestnik v Marija-Gradci pri Laškem na Štajerskem. Pošta: Tüffer.

1—3